

UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN BUCUREȘTI

Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației

Prelucrarea Digitală a Semnalelor Proiect- Tema 1

Student: Stănescu Vlad-Constantin

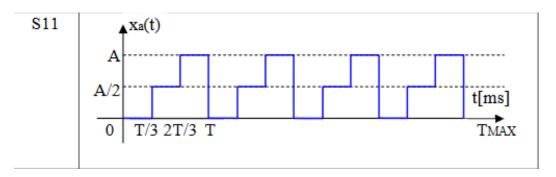
Grupa: 434C

An universitar: 2022-2023

Profesor coordonator: Prof. Dr. Ing. Radu Mihnea Udrea

I. Semnale în timp discret și reprezentarea spectrelor

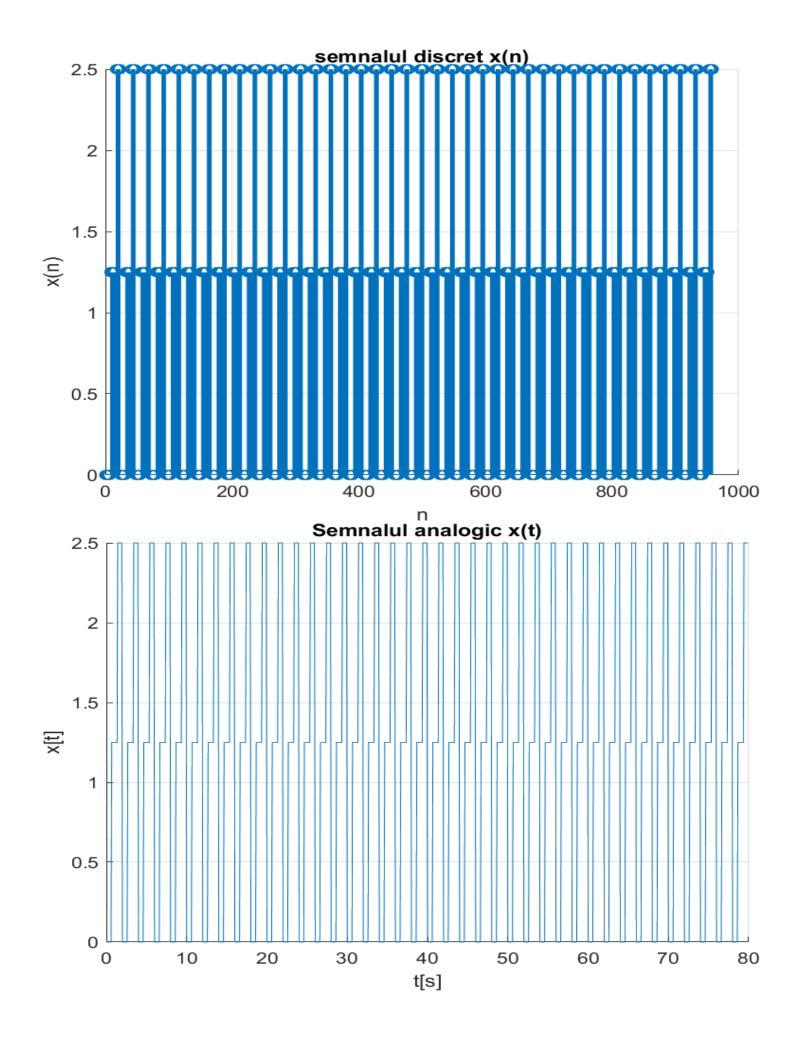
- a) Se generează semnalul discret x(n) obținut prin eșantionarea semnalului analogic $x_a(t)$ de tipul și cu parametrii conform tabelelor 1 și 2 de la sfârșitul fișierului. Frecvența fundamentală $F_0 = 1/T$. Durata de generare este T_{MAX} .
 - Reprezentați grafic cu funcția stem (axa timp în funcție de n) semnalul discret generat.
 - Reprezentați grafic cu funcția plot (axa timp în milisecunde) semnalul analogic refăcut prin conversie D/A din semnalul discret.
 - Determinați:
 - numărul total de eșantioane Nes pentru x(n) corespunzător T_{MAX} ,
 - numărul de eșantioane N pentru care semnalul semnalul x(n) este periodic,
 - câte perioade P sunt cuprinse în durata de achiziție T_{MAX} .



```
close all;
clc;
clear;
format long;

F0 = 500;
A = 2.5;
Tmax = 80*10^-3;
Fs = 12000;
Nfft = 512;
```

```
Nes = Tmax * Fs; %nr. total de esantioane: Nes=960
w0 = 2*pi*F0/Fs; %pulsatia normata
n = 0 : Nes - 1; %vector ce parcurge tot suportul de timp
T=1/F0;
P=Tmax/T; %nr. de perioade P=40
N=Nes/P; %nr. de esantioane dintr-o perioada: N = 960/40=24
% Generarea semnalului discret x(n)
x1 = -(A/2)*square(w0*n, 33); %primul semnal dreptunghiular cu factor
de umplere=33
x2 = -(A/2)*square(w0*n, 67); %al doilea semnal dreptunghiular cu
factor de umplere=67
x1(x1 < 0) = 0; %elimina componentele negative
x2(x2 < 0) = 0;
x = x1 + x2; %semnalul dorit
figure(1);
hold on;
stem(n,x), title('semnalul discret x(n)')
xlabel('n'),ylabel('x(n)'),grid; %semnalul discret x(n)
% Generarea semnalului analogic x(t)
Ts=1/Fs; %Perioada de esantionare
t=0:Ts:Tmax-Ts; % suportul de timp pe care se reprezinta grafic
semnalul
x1 analogic = -(A/2)*square(2*pi*F0*t, 33);
x2 analogic = -(A/2)*square(2*pi*F0*t, 67);
x1 analogic(x1 analogic < 0) = 0;
x2 analogic(x2 analogic < 0) = 0;
x analogic = x1 analogic + x2 analogic;
figure (2);
hold on;
plot(t*1000, x analogic), title('Semnalul analogic x(t)')
xlabel('t[s]'), ylabel('x[t]'), grid;
```



b) Realizați o funcție care calculează și returnează parametrii specificați în tabelul 2 (c.c, nr. de perioade T din T_{MAX}) în dreapta graficului semnalului. Numărul de puncte pe care se efectuează calculele este implicit lungimea semnalului dar se poate furniza și ca al doilea parametru de intrare al funcției. Apelați funcția din programul principal și afișați rezultatele (testând pentru diverse valori ale numărului de puncte).

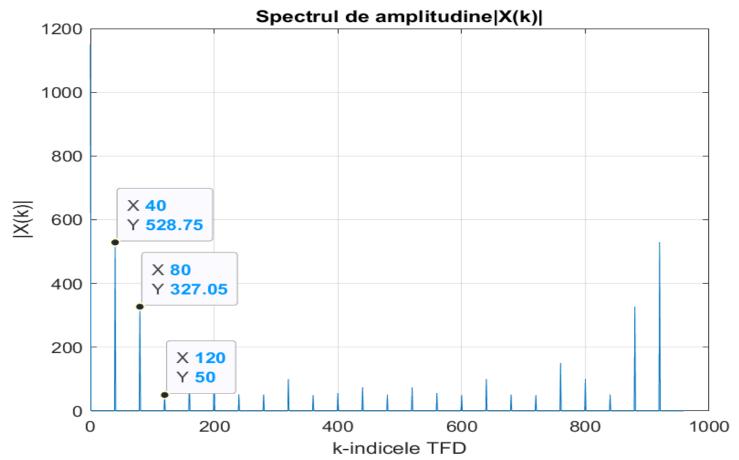
```
Nes=Tmax*Fs;
x = x(1:Nes-1); % vectorul de timp discret
cc=mean(x);

T=1/F0;
nr_per = Tmax/T; % Calculeaza numarul de perioade T din Tmax
function [cc, nr_per] = b(x,Nes) % Calculeaza componenta
continua si numarul de perioade T din Tmax pentru semnalul x(n)
[cc, nr_per] = b(x,Nes);
end
```

- c) Calculați Transformata Fourier Discretă a semnalului x(n), cu ajutorul funcției fft, pe un număr de puncte egal cu lungimea semnalului Nes.
 - Reprezentați spectrul de amplitudine |X(k)| în funcție de indicele k al TFD. Determinați indexul k0 corespunzător frecvenței fundamentale F0. Ce relație există între k0 și numărul de perioade P obținut la punctul a)? Explicați.

```
%Calcul TFD
X = fft(x,Nes);

%Reprezentare in functie de indicele k
k = 0: Nes-1; % indicele TFD
%Spectrul de amplitudini in functie de indicele k: |X(k)|
figure(3), plot(k,(abs(X))), grid, title('Spectrul de amplitudine|X(k)|')
xlabel('k-indicele TFD'), ylabel('|X(k)|')
```

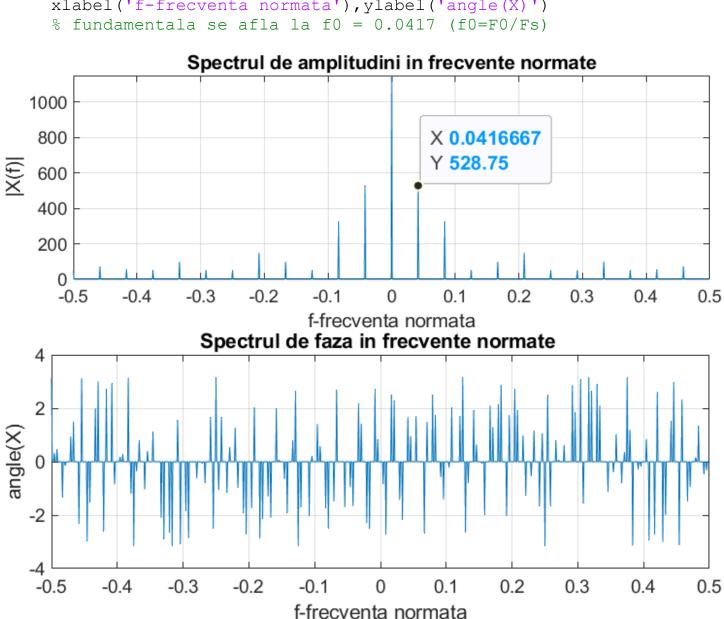


Reprezentarea corespunde perioadei $[0, 2\pi)$ Indicele k0 corespunzator frecventei fundamenatale F0 k0=F0*Nes/Fs=> k0 = (500*960)/12000 => k0=40

k0/Nes=F0/Fs si P=Tmax*F0=> F0=P/Tmax => k0=Nes*P/Tmax*1/Fs si Nes=Tmax*Fs rezulta ca intre indicele k0 si numarul de perioade P exista o relatie de egalitate => k0=P

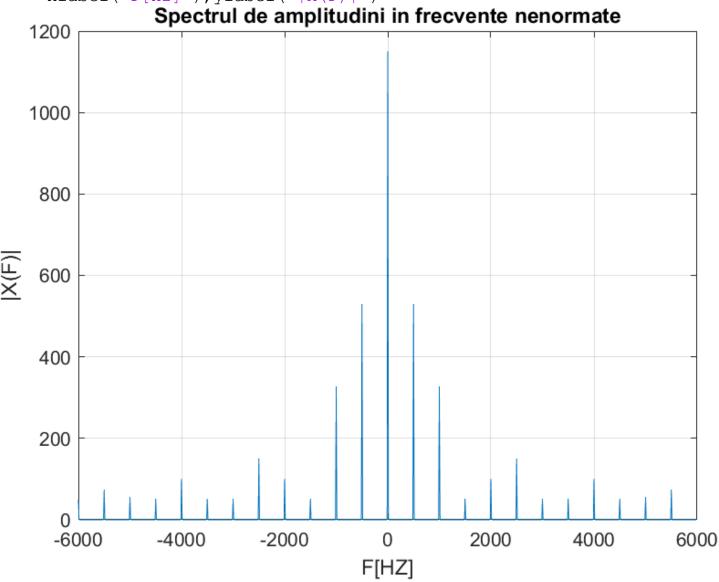
• Reprezentați spectrul de amplitudine și de fază în frecvente normate. Determinați pe grafic (folosind cursorul) frecvența normată f0 corespunzătoare frecvenței fundamentale F0 și frecventele normate corespunzătoare armonicelor.

```
%Spectrul de amplitudini in frecvente normate
f = -0.5 : 1/Nes : 0.5 - 1/Nes;
figure(4),
subplot(2,1,1),plot(f,fftshift(abs(X))),grid,title('Spectrul de
amplitudini in frecvente normate')
xlabel('f-frecventa normata'), ylabel('|X(f)|')
%Spectrul de faza in frecvente normate
subplot(2,1,2),plot(f,fftshift(angle(X))),grid,title('Spectrul
de faza in frecvente normate ')
xlabel('f-frecventa normata'),ylabel('angle(X)')
% fundamentala se afla la f0 = 0.0417 (f0=F0/Fs)
```



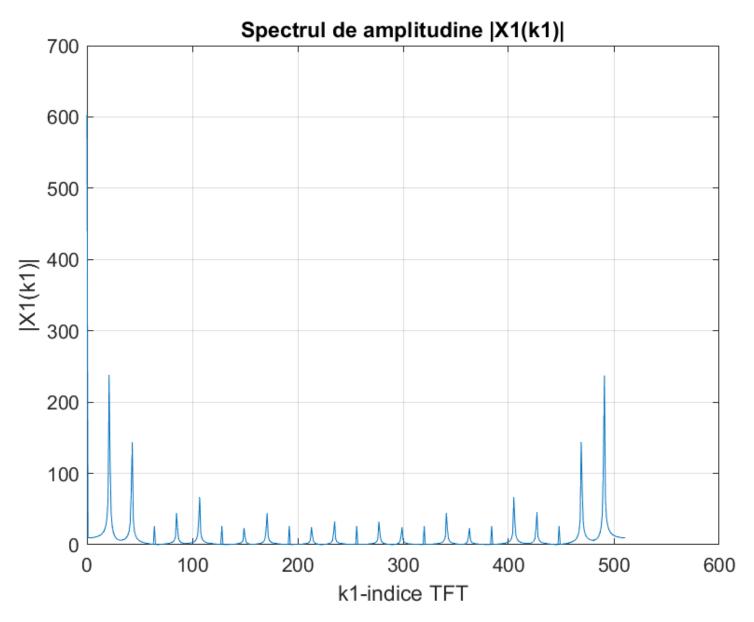
• Reprezentați spectrul de amplitudine în frecvente nenormate [Hz]. Determinați pe grafic (folosind cursorul) componentele spectrale corespunzătoare componentei continue, fundamentalei F0 și armonicelor. La ce frecvențe apar componentele armonice?

```
%Spectrul de amplitudini in frecvente nenormate F
F = -Fs/2 : Fs/Nes : Fs/2 - Fs/Nes;
figure(5),plot(F,fftshift(abs(X))),grid,title('Spectrul de amplitudini in frecvente nenormate')
xlabel('F[HZ]'),ylabel('|X(F)|')
```



- d) Reluați cerințele de la punctul c) pentru calculul TFD a semnalului discret pe un număr de puncte egal cu NFFT (conform tabelului 1).
 - \bullet Determinați pe graficul spectrului de amplitudine |X(k)| în funcție de indicele k (folosind cursorul) noul index k0 corespunzător frecvenței fundamentale F0.

```
N_fft = 512;
X1 = fft(x,N_fft);
k1 = 0 : N_fft-1; % noul indice k1 al TFD
%Spectrul de amplitudini in functie de indicele k1 : |X1(k1)|
figure(6),plot(k1,abs(X1)),grid,title('Spectrul de amplitudine |X1(k1)|')
xlabel('k1-indice TFT'), ylabel('|X1(k1)|')
% k1=21 (Nfft*F0/Fs=21)
```



• Determinați pe graficul spectrului de amplitudine în frecvente nenormate [Hz] (folosind cursorul) frecvența fundamentală F0 Calculați eroarea de determinare a frecvenței fundamentale F0 ca urmare a modificării rezoluției spectrale.

```
%Spectrul de amplitudini in frecvente nenormate
 F1 = -Fs/2 : Fs/N fft : Fs/2 - Fs/N fft;
  figure (7), plot (F1, fftshift (abs (X1))), grid, title ('Spectrul de
  amplitudini in frecvente nenormate')
  xlabel('F1[Hz]'), ylabel('|X1(F1)|')
  % Fundamentala se afla in F1 = 492.188 Hz
  % Eroarea de determinare a lui F0:
  % e = |F - F0|/F0 * 100% = |492.188-500|/500 * 100% = 1.5624%
            Spectrul de amplitudini in frecvente nenormate
700
600
500
400
                                        X 492.188
300
                                        Y 237.233
200
100
  0
 -6000
            -4000
                       -2000
                                   0
                                            2000
                                                       4000
                                                                  6000
```

F1[Hz]